

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

CLAUSE 1 ETC

MR. SPEAKER.—The question is :

“That Clause 1 the long Title the Preamble and the Enacting formula do stand part of the Bill.

The motion was adopted

Clause 1, the long Title, the Preamble and the Enacting formula were added to the Bill.

Motion to Pass

SRI B. BASAVALINGAPPA.—I beg to move :

“That the Karnataka Stamp (Amendment) Bill, 1979, as passed by the Legislative Council, be passed.”

MR. SPEAKER.—The question is :

“That the Karnataka Stamp (Amendment) Bill, 1979, as passed by the Legislative Council be passed.”

The Motion was adopted and the Bill was passed

MR. SPEAKER.—The House will now adjourn and meet again after half an hour.

The House adjourned at Fifty Five Minutes past Three of the Clock and reassembled at forty Minutes past four of the Clock

(MR. SPEAKER in the Chair)

Supplementary Demands for grants for 1978-79

SRI K. H. RANGANATH (Minister for Agriculture) [on behalf of Minister for Finance]—Sir, on the recommendation of the Governor I beg to move :—

(1) That a further sum not exceeding Rs. 4,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March 1979, in respect of Demand No. 1 “Agriculture (excluding Horticulture and Drought Prone Areas Programme)”.

(2) That a further sum not exceeding Rs. 55,51,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March, 1979, in respect of Demand No 7 “Small Scale Industries”.

(3) That a further sum not exceeding Rs. 1,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979 in respect of Demand No. 8 "Sericulture".

(4) That a further sum not exceeding Rs. 45,00,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979 in respect of Demand No 10 "Higher Education".

(5) That a further sum not exceeding Rs. 2,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March 1979, in respect of Demand No 12 "Primary and Secondary Education".

(6) That a further sum not exceeding Rs. 4,05,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No 15 "Pension and other Retirement Benefits".

(7) That a further sum not exceeding Rs. 2,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No 23 "Police and Fire Services".

(8) That a further sum not exceeding Rs. 1,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No 29 "Housing (Excluding Government Residential Buildings)".

(9) That a further sum not exceeding Rs. 36, 0,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 29 "Urban Development etc".

(10) That a further sum not exceeding Rs. 7,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 32. "Irrigation, Navigation, Drainage and Flood Control Projects."

(11) That a further sum not exceeding Rs. 37,07,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 33 "State Legislature"

(12) That a further sum not exceeding Rs. 3,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979 in respect of Demand No. 40 "Area Development"

(13) That a further sum not exceeding Rs. 1,03 30,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 42 of "Buildings".

(14) That a further sum not exceeding Rs. 1,00,62 000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 43 "Roads and Bridges".

(15) That a further sum not exceeding Rs. 15,00 000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 44 "Public Health Engineering".

(16) That a further sum not exceeding Rs. 73,01,00 00 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March 1979, in respect of Demand No. 53 "Co-operation (Excluding Regulated Markets) etc.".

(17) That a further sum not exceeding Rs. 29,20,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 54 "Regulated Markets".

(18) That a further sum not exceeding Rs. 85,00,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 55 "Community Development".

(19) That a further sum not exceeding Rs. 1,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 56 "Drought Prone Area programme".

(20) That a further sum not exceeding Rs. 51,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March 1979, in respect of Demand No. 59 "Social Security and Welfare (excluding Women and Children's Welfare)".

(21) That a further sum not exceeding Rs. 30,00,000 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending the 31st day of March, 1979, in respect of Demand No. 41 "Fisheries".

The question was proposed.

Sir, a sum of Rs. 6.52 crores is the sum which is sought for the approval of this House in the supplementary estimates and out of that a sum of Rs 1.50 crores is going to be covered by the central assistance and Rs. 4.43 crores is the amount that is now sought for approval of the House. A negligible sum is placed before the House under Art. 205 of the Constitution of India.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರ್‌ನಾಳಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಹೊಸನಗರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಸಬ್ಜಿ ಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಯಾವತ್ತೂ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವಾಗ ಅನೇಕ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಇಂತಹ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದು ರೀತಿ ಮತ್ತು ರೀತಿ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೈರಣವನ್ನು ಬೀರಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನನ್ನ ದಿವಸ ನಾನು ಏರಿಯಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ರಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಗಿಂತ ಮೂಗುಂತಿ ದೊಡ್ಡದು ಎಂಬ ಗಾದೆ ಇದೆ, ಆದರಂತೆ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳು ಬೇಕೆಂತ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಯ್ ಮಾಡಲು ಪರ್ಸನಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಒಬ್ಬರು ಸೈನೋ, ಒಬ್ಬರು ಟೈಪಿಸ್ಟ್—

SRI K.H. RANGANATH.—This is under article 205 of the Constitution. The grant that is mentioned is under new service not contemplated in the annual budget.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರ್‌ನಾಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್.—ಈ ರೀತಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜನತಾ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಲಾಯಿತು ಎರಡು ಮೈ. ಮಾಡಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಬದಲು ನಾಲ್ಕು ಮೈ. ಮಾಡಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಎರಡು ಮೈ. ಮಾಡಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಮಲೆನಾಡಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಗಳು ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮನೆಗಳು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮೈ. ಮಾಡಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು ಒಂದು ರೀತಿ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಅವು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಗೃಹಗಳ ಕುರುಡು ಸಹ ಇಲ್ಲವೆಂತ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಅದಂಥ ನಷ್ಟವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಡಬೇಕು? ಈ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುಘತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ವಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲೇ ಜಿಮ್ಮೆ ಹೋದರೆ, ಅವರಿಂದ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಕೇಳುವುದಾದರೂ ಸಹ ಹೇಗೆ? ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ: ಏನೆಂದರೆ, ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಡಿ, ವೆಂಕಟಪ್ಪ, ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ೫೦ ಇಲ್ಲವೇ ೧೦೦ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಮುಘತ್ತಾಗಿ ಏಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಬಾರದು ಎಂದು? ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಬಡವರಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ೫ ರೂ.ಗಳು ಕೂಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭವಿರುವಾಗ ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಅವರೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ನಿನ್ನ ತಾನೆ ತಿನ್ನಬೇಕು? ಮಣ್ಣು ತಿನ್ನಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನು ವೃಥಾ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ವಿರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದರ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆದರು ಹೊರಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸರ್ಕಾರೀ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಎಂದು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತವೆಂಬುದು ನನ್ನ ವಾದ. ಜೊತೆಗೆ ಇದೇ ಅನುಭವ ಅನೇಕ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಜನತಾ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣದ ಅಂತರಾರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಬೆರೆಯಬೇಕು, ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಅವರೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ತಕ್ಕಂಥ ತತ್ವ ಏನಿದೆ, ಅದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ: ಜೊತೆಗೆ ಅವರೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರವೇ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಎಂದು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ಒಂದು ಕೋಠಿಗೆ ಒಂದೆ ೨,೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ೪,೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಏತಕ್ಕೂ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುವರಿಯನ್ನು ಒಂದಕ್ಕಿರಡರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ೨,೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅದರ ಇವತ್ತು ೪,೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ, ಇವತ್ತು ಕೂಲಿ ರೇಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮರಮುಟ್ಟುಗಳ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟ್ ರೇಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂತಹ ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂರರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡಳಿ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದು ಸಾಲದಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಇತ್ತು ಅವರು ಸ್ಕೂಲ್ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ರಿವೇರಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸರ್ಕಾರದ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಕ್ ಆರ್ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಇವೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಎಕಾನಾಮಿ ಆರ್ ರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರ ವಶದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲೂ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಾದ ಭಾವನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎಷ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳು ನಾದುರಸ್ತಾಗಿವೆ. ಎನ್ನತಕ್ಕ ಯೂದಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಟವಾದ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಯೇನೆಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸದೇ ಇರುವುದು.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೮ ಪಂಚಾಯತ್ ಹೆಜನ ಗಿರಿಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಹೆಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಊಟ ಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಈ

ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹೊರತೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ನಗರದಲ್ಲೇ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಗಳಿಗೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ದಲಿತ ವರ್ಗದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪಡಬಾರದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ವೈದ್ಯರು, ಕಾಂಪೌಂಡರು, ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟರುಗಳಂತೂ ನಾಮಕಾವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಅವರು ಆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೇಟೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಲಾಮು ಹೊಡೆಯತಕ್ಕಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ನಾವು ಅವರುಗಳನ್ನು ಬೈಯುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಮನೆ ಕೊಡುವವರು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಮಿ ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗೆ ತಾನೆ ಒಂದು ಖಾಸಗೀ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತು ಬಂತು. ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಂತಕ್ಕಂತಹ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಕೊಡ ಬಾರದೇ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭ ಇವತ್ತು ಇದೆ. ತಮಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲೆವಿ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನ್ನು ಏಕಾಏಕಿಯಾಗಿ ಲೆವಿಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಭತ್ತದ ರೇಟು ಕುಸಿದುಬಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನ ಕಂಗಾಲಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ಏನೆಂದರೆ ಕ್ರಾಪ್ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತನಿಗೆ ತಾನು ಬೆಳೆದಂತ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮೌಲ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಾಯಿಲ್ ಕಂಸರ್‌ವೇಷನ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರೈತರಿಗೆ ತಾವೇತಾವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜಮೀನಿನ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕುವುದೇ ಆಗಲಿ ಇನ್ನಾವುದೇ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜವಾದದ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೂ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಪಿ.ಎಲ್.ಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ರೈತನು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗಾಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಬಾವಿ ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಪದೇಪದೇ ಅಲೆಯತಕ್ಕ ಧಾರುಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ರೈತನಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸೌಲತ್ತು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಗಾಗಿ 2,500, 3,000, 5,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಮಂಜೂರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ಖರ್ಚು, ಅವನ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಮಾರ್ವಾಫಿಷ್ ಡಿಗ್ರಿಂತ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಅವನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಕ್ರ ವಿತರಣೆ ಆಗುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕಂತಹ ಖರ್ಚು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಷ್ಟೋ ರೈತರು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಲಗಾರರು ಅವನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಮಾರಿಟನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಾರದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಸಾಲವನ್ನು ವಾಪಸ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ರೈತ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಇನ್‌ಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಯಾರೂ ಜಾಮೀನುದಾರರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಸೊತ್ತನ್ನೇ ಜಾಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಬಂದು ತಿನ್ನುವದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ರೈತ ಬಾವಿ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. — ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ೧೮ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಾಲಾ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಸಾಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇನ್‌ಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಡ್ರಿ.ಐ.ಆರ್. ಲೋನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಮೀನುದಾರರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅವರಿಗೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗತಕ್ಕ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಚಣೆಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ. ಈಗ ತಾನೇ ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಬಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮರಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ರೈತ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಎಂ.ಆರ್.ಪಿ. ನಾಟ, ಫ್ಲೀಸ್‌ಮನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಇವತ್ತು ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಡಿಪೋಗಳು ವಿಲ್ಲಿವೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಪೋ ಇದೆ. ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪೋಗಳು ಇವೆ, ಕೆಲವೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ೪೦-೫೦ ಮೈಲಿ ದೂರ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಲತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ರೈತನ ಕಸುಬಾಗಿದೆ.

5 00 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಇದರಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. — ಇದರಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತು. ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನಷ್ಟೆ. ಇವತ್ತು ರೈತ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿವಸವೂ ದೈನಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಚುನಾವಣೆ ಬಂದಾಗ ಮತ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೆ ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೈನಂದಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವನು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವನ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಗೇಣಿದಾರನಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಭೂಮಾಲೀಕ ಇರುತ್ತಿದ್ದ, ಒಬ್ಬ ಗೇಣಿದಾರ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಗೇಣಿದಾರ ಭೂಮಾಲೀಕನ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಿಗತಕ್ಕ ಸಾಲಸೌಲಭ್ಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಮ್ಯಾಂಡ್ ಏರಿಯಾ ಬಿಲ್ ಬಂದಾಗ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಚೆನ್ನಾ, ರವಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ಎಂದು ಬಚ್ಚೋಣ. We are neither capitalists nor socialists. ನಾವು ಅಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸಹಕಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೂತಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ, ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ

ವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿವೆ ಅವು ಸಾಲ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಂದರೆ ರಷ್ಯಾ, ಚೈನಾದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಿಸ್ಟಂ ಇದೆ ಆ ಬಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ರೈತನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ವಾದ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ರೈತ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನದ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಮಗ ಇಲ್ಲಿ ಐಎಎಸ್ ಮಾಡಬೇಕು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಅವನನ್ನು ಓದಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತು ಅವನಿಗಾಗಿ ಸ್ಟೆಪಲ್ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಏನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಗನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗೂ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನ ಮಗನಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ನಾವು ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ರೈತನ ಮಗ, ಅಧಿಕಾರಿ ಮಗನ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಂಪಿಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ೯೦ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ರೈತನ ಮಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ಕಂಪಾಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಸೇಷನ್ ಆಗಲೇ ಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು 19 ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮರಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಮರಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಗುಂಪಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಾಕುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮರಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕುಟುಂಬ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಾಕುತ್ತಾನೆ. ಕುಟುಂಬ ಸಾಕಿದಂಥ ಗಿಳಿ ಹೊಡೆ, ಬಡ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಗುಂಪಿ ಸಾಕಿದಂಥ ಗಿಳಿ ಬನ್ನಿ ನಿಮಗೆ ಊಟ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೇ ನೀರು ಬೇಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಂಜು ಎಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ, ಯಾವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೋ ಅದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಐಎಎಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಮಗನಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ೯೦ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಇವನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೇರೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಐಎಎಸ್ ಗ್ನಾಮಿನೇಷನ್ ಆಗಲೇ, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಎಗ್ನಾಮಿನೇಷನ್ ಆಗಲೇ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸತಕ್ಕಂಥ ರಿವಾಜನ್ನು ತರದೇಹೋದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು ಮೇಲೆ ಬರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು 2 ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಕಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ಮೇಲೆ ಬಂದಾನು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಈ ಬಂದು ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಐಎಎಸ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಐಎಎಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನ ಮಗನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಐಎಎಸ್, ಮುಂತಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆಸತಕ್ಕ ರಿವಾಜನ್ನು ತರದೆ ಹೋದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮೂಲಧನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಏನಾದರೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ, ಪೈಕೆಪ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಇವತ್ತು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಚ್ಚಲು ಕೊಯ್ಲು ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಕೊಂದುಕೊಂಡ. ಆ ಹಸು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಪಕ್ಷದ ಮನೆಯವ ಈ ಹಸುವಿನ ಕೆಚ್ಚಲು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಆ ಕೆಚ್ಚಲನ್ನು ಕೊಯ್ಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಾಲು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಎಂದ. ಇವನು ದಡ್ಡ ಹಾವೇನೋ ಎಂದು ಕೆಚ್ಚಲು ಕೊಯ್ದ. ಹಸು ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಮೂಲಧನವನ್ನೇ ಸುಂಕಿಹಾಕತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿವೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಂತು, ಆ ಬಿಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಜೀಜ್‌ಸೀಠ್ ಅವರು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಅದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ

ಯಂದರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪದೇ ಇದ್ದರೂ ಈ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಸೋಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೇ? ಏನಿವುದು ಸನ್ನ ಪುಲ್ಲೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇವೆ? ಅವು ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ೪೦-೫೦ ಕಂಪೆನಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೧೫, ೧೬ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಬಾಕಿಯವುಗಳಿಗೆ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಆಡಿಟ್ ಆಗಿರುವಂಥವುಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಅದು ಏತಕ್ಕೆ? They have got the scant respect to the Legislature. They are the persons living in ivory tower. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ, ಹೇಳುವವರೂ ಇಲ್ಲ, ಕೇಳುವವರೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲೋಸ್ಕರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಏನಿದೆ ಅದು ಖಾಸಗಿಯವರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲಾಭ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಕಂಪೆನಿ ಏನಿದೆ ಅದು ಸಪ್ತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ಎಸ್.ಜಿ.ಇ ಎಫ್‌ನೋಡನೆ ವಿಳಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅವರು ಕೆಲೋಸ್ಕರ್‌ರೊಡನೆ ಅವರ ಸಮ ಸಮವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ? ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿರ್ತುಕ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅದು ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂತು? ಅದೇ ಕೆಲೋಸ್ಕರ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಹೇಗೆ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ಬೇಡಿಕೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಲ್ಲಾ ಡಿಟೇಲೆಟ್ ಮತ್ತು ಡಿಟೇಲೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಇಟ್ಟು ಲಾಸ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಖಾಸಗಿಯವರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇವತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಏಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಸ್‌ರವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಒಡುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಸುರಿತಂಥ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ ತಜ್ಞರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಬಿ.ದಿ.ಎಸ್. ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನ್ನಾಗಿರೋ, ಚೀಫ್ಸ್ ಆಗಿ ಕೂರಿಸಿದರೆ ಅವನೇನು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದ ಭಗವಂತನೇ? ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತವೆ ಎಂತಲೇ? ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತವೆಯೋ? ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದವರನ್ನು, ಏಳೆಯ ಸುರಿತಂಥ ತಜ್ಞರನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಲುಕ್ಮಾನು ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಲಾಸ್ ಆಗುವ ಬದಲು ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅವರ ವೈಭವದ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚವೇನು? ಅವರ ಫಾರಿನ್ ಟೂರ್ ಏನು? ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ಚೀಫ್‌ಗಳು ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಜರ್ಮನ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೈಭವದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹುದ್ದೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಶೀಟ್ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಬ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಸಮಗ್ರ ಅಧಿಕಾರ ವಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಕೇಳುವವರೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಮಾನ

ಬರುತ್ತಿದೆ ಅದ್ಭುತವೇ, ಬಹುಶಃ ಖಾಸಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳವರೂ ಶಾಂತಿಲಾಗಿ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೇನೋ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಸಮ್ಮತ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಸಾಧ್ಯ ಅಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಅಭವಾಗುತ್ತಿರುವ, ಸಮ್ಮತ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ಅಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು ? ಈ ಮೈಸೂರು ಮಿನರಲ್ಸ್, ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪೋಣ. ನನಗೆ ಏನು ವರ್ತಮಾನ ಬಂತು ಎಂದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕುದುರೇ ಮುಖ ಯೋಜನೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾದಾ ಬುಡನಗಿರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಐರನ್ ಓರನ್ನು ಇರಾನಿನವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅನಿಬೆಸಂಟರವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ನಾನು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಕೀಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಮ್ಮತ ದೇಶವನ್ನು ಬರಡು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈಗ ಅಲ್ಲ ಹಿಂದೆ ಲಿಂ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು ? ಇದರಿಂದ ಸಮ್ಮತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸಚೇಂಜಿನಿಂದ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಮ್ಮತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಮ್ಮತ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ದೇಶ ಬರಡಾದರೆ ಏನು ಸಮ್ಮತ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ? ಸಮ್ಮತ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವುದೇ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ಇರಾನಿನವರು ಕುದುರೇಮುಖ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಸಮಗೀನೋ ವರಾಹ ಚಕ್ರ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವೇನೋ ಆಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗ ಬಾದಾಬುಡನಗಿರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಎಂ.ಎಂ.ಎಲ್.ನವರ ಕಾರಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪರಕೀಯರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಬರಡು ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

† SRI C. M. ARUMUGHAM (K.G.F.).—I am not raising any point of order. Sir, the Supplementary Estimates for 1978-79 are before us for discussion and the Hon. Member is speaking on that. It is called the mini-budget and the Hon. Minister for Finance must be present here when we are discussing the Supplementary Estimates and he must reply the debate. This is the tradition also. I am not making some new point for anybody to consider. This is the convention and infact that should be followed. I feel the Minister incharge of the Supplementary Estimates i.e., the Finance Minister must present here. He ought to have been introduced this Supplementary Budget and actually it stands in his name only. The Finance Minister brings it under Article 205 (1) of the Constitution. He ought to have presented it to the House. I don't know why the Chair has permitted the other Minister to present it, and now the discussion is going on. I think there is hardly one Minister who is present at the moment. Is this the way in which the House should be treated by the Government or by the Minister ? Is this the way how this House should be treated ? Somebody may say that the Council is also in

session. Does it mean that all the Ministers should go there? There is already a ruling that when we have session no Minister should be have a tour programme and leave Bangalore unless there is very important work connected with the State Government or the Government of India. What happened to this huge number of Ministers? The Hon. Minister for Parliamentary Affairs is taking lot of pains and he has been here since 1 O'clock, but what happened to the others? Kindly direct the Ministers to be present here. This is my point of order.

SRI K. H. RANGANATH (Minister for Agriculture and Parliamentary Affairs) — Sir, the Minister for Finance is not in station and has gone to Delhi to attend the meeting of the planning Commission. That is why I have been asked not only to present the Supplementary Estimates but also to take down all that the hon. Members say. He may come back by tomorrow evening. Even the rules provide that any one of the members of the Cabinet can attend to the Business of any other member of the Cabinet. So, it is not necessary that the Minister concerned should be present.

MR. SPEAKER.—Under the Rules of Procedure and Conduct of Business under rule 2 Finance Minister includes any other Minister.

+ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀಲಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. — ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಯಾರ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನುರಿತ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆದರಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಧ್ಯಾನವತಿಯ ಪೇಪರ್ ಮಿಲೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನೂರನೇ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದುರ್ದೈವವಾದ ಸಹಾಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ನೇಕರರ ವರ್ಗದವರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಚೇಮರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇರುವುದು ಪಾಂಚೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ. ಅವರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ೩-೪ ಸಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಟ್ರಾಲ್‌ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಏಷ್ಯಾ ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂದು ವರ್ತಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ನಾವು ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಾಸಗಿಯಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಈ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿವರಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಆ ಚೇಮರ್ಸ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ಇಂಥಾದ ಕೆಂಥದಿಂದ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಎಂದು ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನೂ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಅಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಏನು? ಅದು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ? ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತಂದಂತಹ ಸಾಲ ಏನು? ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಏಷ್ಯಾ ಬಡ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರ ಅಲ್ಲಿ ಸಹಾಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದರೂ ಕೂಡ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನುರಿತಂಥ ಜನರನ್ನು ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುವುದಾದರೆ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತಾನೇ ಹೇಗೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅವರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರು

ಪ್ರಾರ್, ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಿಡ್ಜರ್‌ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ಬಡ ಬೋರೇ ಗೌಡನ ಹಣ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಖಾಸಗೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಅವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪಾದರೆ ನಾಳೆ ಜನ ಅವರನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಳೆ ನಾನು ಇದೇ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆತ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಜೀವ ಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ. ನಾನು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದಷ್ಟೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆ ಈ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ನೌಕರಶಾಹಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಅವನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಆಸಕ್ತಿ, ಕಕ್ಕುಲತೆ ವ್ಯಾಕುಲತೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಡೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್‌ನಿಗೆ ಅಥವಾ ಕೈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ಯಾವ ನೀತಿ? ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ. ಸ್ವಾಮಿ ಇವತ್ತು ನಾನು ತಮ್ಮ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಜಾರ್ಜ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್‌ರವರು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಸನಗೆ ಬಹಳ ಭಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೀಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ ಈ ವಿಷಯನಗರದ ಸ್ಪೀಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಗತಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ೨-೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವಿಜಯನಗರದ ಸ್ಪೀಚ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೇಕೆ. ಒಂಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಂಗಳೂರು ಸ್ಪೀಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯು ಹೆಸರು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ಪೀಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಬೇಕಾದರೂ ಆಗಲಿ ಆದರೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಂಗಳೂರು ಸ್ಪೀಚ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಾಬಾಬುಡನಗರಿಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿಗುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ಕಂರಿತು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದರೆ ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಚ್‌ಗೇರ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರಂಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲೂ ಸ್ವಿಚ್‌ಗೇರ್ ಮತ್ತು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರಂಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತಯಾರಿಸುವ ಸ್ವಿಚ್‌ಗೇರ್‌ಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ತಯಾರಿಸುವ ಸ್ವಿಚ್‌ಗೇರ್‌ಗಳಿಗೂ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನಾಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಬೇಕು. ಬೆಳೆಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಮ್ಯಾಮೋಡಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಿ-೩೦ ಪಿ. ಎಂ.

MR. CHAIRMAN (SRI H. T. KRISHNAPPA) in the Chair.

ಇನ್ನು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಂರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಇಂದು ತನ್ನ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಾವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಸುರಿದು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು? ನಿರ್ದೋಷ ಪದವೀಧರರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವುದು? ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇದ್ದವನು ನಾನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್

ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ಅವನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಕನಿಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀಡಲಾಗುವುದೇ ಹೊರತು, ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ - "ನಾನು ವೈದ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಮಗನೂ ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕು, ನಾನು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನ ಮಗನೂ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಬೇಕು" ಎನ್ನುವ ಕುಟುಂಬ ನೀತಿ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಬಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಸದಾಗಿ ಸರ್ಜನ್‌ಗಳು, ವೈದ್ಯರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ನನಗೊಂದು ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟರು ಕೊಡುವಾಗ ರಕ್ತನಾಳ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಚುಚ್ಚಿದ್ದೇ ಚುಚ್ಚಿದ್ದು ! ನನ್ನ ಮೈಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸೋರುತ್ತಿತ್ತು ! ಇಂತಹ ವೈದ್ಯರುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ ನಾವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು ? ಅವರ ಬದಲು ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಪ್ರಾಕ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶ ಸಂಭಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ, ಅವೆರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತಿತರ ವಿವೇಶಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಒತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೆಯೇ ?

SRI K. H. RANGANATH -- The scope is very limited. The hon. member can reserve all he wants to say when discussion on Demands take place. It is only Rs. 45 lakhs that we have provided for Banga - lore and to that extent he can make his observation. To go through the entire discussion of the hole State is not within the purview of the discussion on the Supplementary grants.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸೇವಕ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಸಚಿವರವರು ಮಾತನಾಡಿ ವಿಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

SRI K. H. RANGANATH. — I am sorry I do not know whether the whip has given that much of time. Probably the members on the opposition may also like to speak.

MR. CHAIRMAN — Whether the hon. member is guided by the whip or not, I do not know. He is expected to confine to the scope in the Supplementary grants.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಶೀರಾಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್. — ಸರಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ಈಗಲೆ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ!

MR. CHAIRMAN. — I think discussion on the Supplementary grants will have to be taken up tomorrow also. Some more members are there who want to speak. We have to continue this discussion for tomorrow also.

SRI C.M. ARUMUGHAM (K G F.). — This is a supplementary estimate for about Rs. 6 crores that placed before us. I was really thrilled to hear the speech of Sri Shernally Chandrasekhar. If he had been given the remaining 20 minutes for the day he would have covered some more points. The Supplementary Estimates are presented before the House under Art. 205 (i) of the Constitution. The Constitution makers thought that in case there is a new service they can

bring Supplementary estimates. But the Government have made it a regular feature. They must avoid bringing in Supplementary Estimates. I know the Constitution provides that this should be used sparingly.

If you kindly go through the Auditor report you will see that many grants sanctioned have been surrendered. The amount sanctioned for certain scheme have not been spent. Therefore it is better that the Finance Department takes note of this and in future not to come before us like a housewife doing it. A housewife may not know what she requires tomorrow. But, here is the Government with an army of officers and specialists. They must know what is the money required and how they should spend it. Therefore it is better if the Government avoids bringing in such supplementary estimates next time.

These Supplementary Estimates and Budgets are presented and are passed by the Assembly. Whether the benefits actually go to the people for whom they are meant, is a matter about which we are all concerned. Every year we spend hundreds of crores of rupees. How much we spend on establishment is a point we are anxious to know. The population of our State is 3.50 crores and how many people are benefited out of the money we spend we should know. Whether the budgeted amount was spent, how the scheme was implemented and how many were benefited is a point we are interested to know. Last time, I referred to certain schemes to uplift the poor people and the have-nots. I had also made a plea for the removal of caste system.

Today, I had raised a matter as to how a Judge of the High Court was insulted. The Hon'ble Minister for Law gave some reply which I was not able to follow completely—may be he was not able to express himself clearly. I would like to quote one or two sentences from DECCAN HERALD of 19th January 1979 in this connection :

“Was Mr. Justice K. Bheemiah, who was one of the three High Court Judges invited for the Holenarsipur Court centenary celebrations, deliberately ignored by the organisers, who did not choose to refer to him in the written welcome speech though they respectfully named the other chief guests ?”

Anyway, the Hon'ble Minister said that there was some confusion. We do not know what type of confusion was there. I will not demand for a Judicial enquiry in this matter. I feel that at least a depart-

mental enquiry is necessary because a senior Judge of the High Court was insulted. The paper further says :-

“A lone Harijan Judge in the Karnataka High Court, Mr. Bheemiah was no even garlanded at the function while his other colleagues and the Law Minister on the dias got all the floral reception, an eye-witness told me here today.”

This is a great injustice done to a senior Judge of the High Court. The Government must take note of it and take proper action to honour and protect the interests of at least senior Judges of the High Court.

Sir, the other day, I stated that there is no adequate representation or SC/STs in the Judiciary. This is because, Article 229 of the Constitution says :-

“The appointments of officers and servants of a High Court shall be made by the Chief Justice of the Court or

such other Judge or officer of the Court as he may direct.”

This Constitution came into force 30 years ago. As this power was given to the Chief Justice, we thought that the reservation rules will be followed by these people all over the country. Whenever a person becomes a Chief Justice, naturally most of the appointments are made from among the caste to which he belongs. This is there for the last 30 years. The Government may say that they have no control over the High Court. I demand that there must be a probe into all the appointments made during the last 30 years in all the categories Class I, II, III and IV. They have not followed the reservation rules as a result in the entire Judiciary we do not have adequate representation for the SC/STs. I think after Justice Mr. K. Bheemiah there will be nobody from among SC/STs, as a Judge in the High Court. At present there are 23 Judges in the High Court of whom 6 Li gayars, 5 Brahmins, 3 Vokkaligas, one Scheduled Caste, one Barajiga, 2 Bunts, one Coorgi, one Urs, one Jain, one Muslim and one Yadav.

I know our Hon'ble Chief Minister has a lot of sympathy towards weaker sections. I have lot of respect and admiration for him. But, I want to know why he has failed in his duty to project a Scheduled Caste man to be a High Court Judge. That is my feeling and I must express it. It is very dangerous to allow a single community to dominate the High Court of Karnataka. If that is the position in the High Court, one could imagine the position in the lower Courts. I have gone round the entire country. Several High Courts in the country have not appointed any person belonging to SC/ST as a Judge of the High Court.

In the Karnataka High Court they may say that there is one Judge belonging to SC/ST. But, it is not sufficient. Ours is a democratic country. We are following the democratic set-up of the United Kingdom. We have got certain conventions and traditions. The three limbs of democracy are, Judiciary, Legislature and Executive. These three limbs should have always co-ordination, understanding and mutual respect. If there is something wrong in one limb, there cannot be any democracy. There must be a sort of self-imposed restriction on all these three units—one is not above the other. There was some function at Raichur. I read out the news appearing in the Deccan Herald dated 24th January 1979.

“Karnataka Chief Justice D. M. Chandrasekher is understood to have declined to participate in a function here over which Law Minister L. G. Havanur was to preside.

The function to be held in connection with the laying of the foundation-stone for the court building complex here, has been postponed, according to local Bar Association President D. Suresh. The Chief Justice was to lay the foundation-stone.

The Chief Justice is understood to have expressed his inability to attend the function to the Bar Association President, who, in turn, is reported to have informed Mr. Havanur that the function had been postponed under “unavoidable circumstances.”

I feel that there must be good relationship between the judges and the Minister in the official set up. I agree that the judiciary should function independently. Sir, we have copied the judiciary system from the foreign countries and adapted in the democratic system. The Supreme Court is located at Delhi. This Court is also a model of British system. The Supreme Court in those days meant for monied people. This court is very costly for the poor people. Even the court fee stamp is so high that a poor man is unable to buy it. A time has come when we have to think of changing the basic structure of our judiciary. We have to take the justice to the doors of poor people.

The Constitution says: “Every High Court shall have superintendence over all courts subject to appellate jurisdiction.” The High Court has control over all the courts. The Chief Justice of the High Court controls all judges of the State. In the matter of transfer of judges, the Government will not be in the picture. Transfers of judges are exclusively done by the High Court. I would like to know from the Hon. Minister for Agriculture whether the lower courts should not have freedom to exercise its authority in

deciding the cases which go before them. You must ensure that dispensation of justice should not be prevented by any.

I would like to quote one instance of the Judicial First Class Magistrate, Tiptur. The complainant is the PSI, Tiptur. The offence is under Section 417 IPC. the amount involved is about Rs. 1,32,250. Another case No. 63/76, the complainant is PSI Tiptur. The offences are under section 417 and 402 IPC. The amount involved in this case is Rs. 11,00,878. The third case No. 40/76 the complainant is PSI Tiptur; offences are under 407A, 468, 471, 420 and 120B of IPC. The amount involved is about Rs. 5,61,980. Another case No. 39/76 complainant is PSI Tiptur; offences are under 477A, 467, 48, 471, 420 120B IPC; amount involved is Rs. 15,29,591. Another case is filed by PSI Tiptur for offences under section 477 A, 467, 468 471, 420 and 120B IPC. The amount involved is Rs 6,640. The total of all these cases (amount involved) is Rs. 34,31,304. The accused in all these cases are D. M. Sivaswamy, B. M. Sashi, D. M. Kumaraswamy, Rafi Ahmed, Vasudevan and N. D. Krishnamoorthy. There are 8 accused in these cases.

SRI M. VEERAPPA MOILY —I raise a point of order. The hon. member is bringing certain matters which are before the court. They may be of great public importance; but the rules of the House viz., Rs. 288 prevents such things being discussed on the floor of the House.

6.00 P.M.

SRI M. VEERAPPA MOILY. —Sir, I raise a point of order. According to Rule 288, a Member shall not refer to any matter of fact on which a judicial decision is pending; We are quite interested to hear what the hon. Member says. But according to Rule 288 the hon. Member cannot do it since the case is pending. If the case is finalised, then there will not be any objection to raise it. Therefore, it is better that the hon. Member may be asked to refrain from referring to a case which is pending before the Court.

SRI C. M. ARMUGHAM —I have not gone into the merits of the case. This case has appeared in the paper also. I have only said that these are the persons who are involved

MR. CHAIRMAN. —We are discussing the supplementary demands which do not directly concerned with the subject matter the member is raising.

SRI C. M. ARMUGHAM. —I will not go an inch beyond. If you hear me for a while, you will be convinced. What I said in the beginning was that the High Court controls the lower courts. And in the

lower courts if some of the brothers of the High Court Judges were to be accused, how could you expect the lower court to deliver a fair and fearless judgement.

MR. CHAIRMAN.—He is giving an information which is yet to be decided. By mere presumption he is expressing his doubts. It is outside the scope of discussion at present. I would appeal to him to avoid references to the Judges of the High Court.

SRI C. M. ARMUGHAM.—If these accused are brothers of the High Court Judge, then these cases must be tried outside Karnataka or by an outside judge who has to sit over the judgement of this case. If the accused were to be the brother of the Chief Justice, then he should not be in the State as Chief Justice. Otherwise, the lower court will always be afraid of the High Court Judge. That too not a relative of the Judge, but own brothers. When that is the position, the lower court cannot give a fair and fearless judgement.

MR. CHAIRMAN.—Sir, I once again invite the attention of the hon. Member to the effect that no discussion shall take place in the Assembly in respect of the conduct of Supreme Court Judge or High Court Judge in discharging his duties.

SRI M. VEERAPPA MOILY.—Hon. Member is raising no doubt interesting subject. But at the same time, such matters cannot be brought before the House casually and discussed. According to Rule 288 if the hon. Member is interested to bring such matters, there is provision to do so. It says like this :

“ The words “persons in high authority” mean persons whose conduct can only be discussed on a substantive motion drawn in proper terms under the Constitution or such other persons whose conduct..... should be discussed on a substantive motion drawn up in terms to be approved by him; etc.

So, the hon. Member can move a substantive motion on such matters which require serious discussion. Because this is an explosive situation and connected with a person in high authority, it can't be discussed in a casual way.

SRI C. M. ARMUGHAM.—I am not discussing the conduct of the Judge of a Supreme Court or High Court. If I question the judgement or his style of functioning, then it is alright.

MR. CHAIRMAN.—It would be better to bring in a substantive motion.

SRI C. M. ARMUGHAM.—I want the Government to think about the difficulties of the judges of lower court to function. Because, in the eyes of law everybody is equal. Everybody must have equal opportu

nity. What is applicable to one should be applicable to all. Then how do you think about the functioning of the Tiptur court judge? There are so many such stories. It is our duty to dig it out and bring to light. Sometimes, it may be touchy; sometimes it may not be palatable and sometimes you may not like certain things. None the less one has to bear the fact. I am making a responsible statement. If I have gone wrong while stating the facts, and wilfully brings somebody's name, then, you punish me. I only say that if the top man's relatives are involved in the case, how do you expect the other man to discharge his duties fearlessly?

MR. CHAIRMAN — Mr. Armugham, has said it sufficiently and I do not think there is any need for further talk.

SRI C. M. ARMUGHAM — Sir, whether somebody likes it or not, you should ensure that the lower Courts function free from fear. As I have already said everybody is equal before Law. This must be established and implemented. Mr. B. Basavalingappa, Hon. Minister for Revenue and Mr. K. H. Ranganath, Hon. Minister for Agriculture and Parliamentary Affairs are here and I hope they will take up this issue and ensure fair play and justice.

[Mr. SPEAKER in the chair]

Message from the Chairman, L. C. Announcement.

MR. SPEAKER. — I have received the following message from the Chairman, Legislative Council.

As required by rule 106 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Karnataka Legislative Council, I send herewith the following Bills which have been agreed to by the Legislative Council, without amendments on 30th January, 1979.

NAME OF THE BILLS

- 1 The Karnataka Municipalities (Amendment) Bill, 1979.
- 2 The Karnataka Municipal Corporations (Amendment) Bill, 1979.
- 3 The Karnataka Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1979.
- 4 The Karnataka Electricity (Taxation on Consumption) (Amendment) Bill, 1979.
- 5 The Karnataka Legislature Salaries and Pensions (Amendment) Bill, 1979.
- 6 The Karnataka Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1979.